

Zhrnutie obsahu videa „Kde sú klúče“

Situácia:

Manželský pár Christine (83) a Fritz (86) žijúci doma. V tejto epizóde je pán Fritz často zábudlivý a zmätený. Neustále sa medzi sebou hádajú, pretože nemôžu niečo nájsť: Okuliare na čítanie, peňaženku, klúče atď. Pán Fritz vždy popiera, že by ON niečo stratil. Každý z nich má svoj vlastný zväzok kľúčov, pričom oba vyzerajú úplne rovnako.

Obsah klipu:

Pani Christine hovorí, že chce ísť nakupovať. Ale vtom príde otázka: „Povedz mi, kde sú klúče?“ Vychádza z toho, že JEJ zväzok kľúčov mal byť na komode. Ale nie je tam. Pán Fritz hovorí, že jeho klúče by mali byť vo vrecku nohavíc. A ona: „...určite si ich zase niekam zapatrošil...“ On to však popiera. Pani Christine je presvedčená, že budú vo vrecku nohavíc v skrini - a skutočne ich tam aj nájde. Víťazoslávne povie: „Hádaj, kde boli? Vo vrecku tvojich nohavíc!“ On však tvrdí, že netuší, AKO sa tam jej klúče mohli dostať: „Ja som ich tam nedal...“
- „Jasné, ako zvyčajne!“ uzavrie pani Christine.

Analýza:

Žiaľ, nemáme žiadne univerzálne platné recepty ani odporúčania - každú situáciu je potrebné riešiť kreatívne. Pre manželských partnerov je to ťažké, keď zistia, že človek, s ktorým chceli spoločne zostarnúť, začína byť zábudlivý a môže sa uňho rozvinúť demencia. Veľmi často dochádza k obviňovaniu zo zábudlivosti a postihnuté osoby často popierajú, že za to môžu oni.

Už v samotnej otázke „Povedz mi, kde sú klúče?“ je cítiť obvinenie, že ON s tým má určite niečo spoločné. To následne spustí jeho obrannú reakciu: Svoje by mal mať vo vrecku nohavíc. Možno si dal do vrecka JEJ klúče, pretože nemohol nájsť SVOJE. Jej vyjadrenie, že ich ZASE niekam „zapatrošil“, je tiež jasným obviňovaním. Preto ho odmieta „...tomu neverím...“. Slovo „zase“ poukazuje na paušálnu výčitku. Pravdepodobne ČASTO niečo zabúda alebo stráca. Takýmto slovám (napr. „ZASE“) by ste sa mali vyhýbať, pretože dokážu aj zdravého partnera rozhovoru zatlačiť do defenzívy. Aj hovorové slovo „zapatrošiť“ má v tomto kontexte negatívny podtón, takmer akoby ich skryl. Pri vyčítavom tóne zotrúva, aj keď hovorí, že klúče našla vo vrecku jeho nohavíc. Chce mu ním zrejme vyhodit' na oči, že je nepozorný a lajdácky.

Reakciou na obvinenie je často popretie niečoho. To, že zostáva pokojný, môže znamenať, že niečo také už pozná a rezignoval. Aj keď mnohí ľudia dúfajú, že sa tí druhí POLEPŠIA, keď im budú

robiť výčitky, v tomto prípade sa to NEDÁ očakávať, pretože jeho zábudlivosť je príznakom choroby. Nezabúda predsa zámerne. Práve zabudol, že má kľúče vo vrecku iných nohavíc. A určite si nebol vedomý toho, že si do vrecka vložil aj JEJ kľúče. Takže ani nechápe, ČÍM sa mal previniť. Len ONA sa stále tvári, ako keby urobil niečo zlé. Nechápe, ČO zase urobil zle. A príbuzní potom prichádzajú s vyjadreniami, ako napríklad: „Popremýšľaj o tom...“, „nepamätáš si?“, „ešte som ti zvlášť prízvukoval, že...“, „nič si nezapamätáš!“, „zase si na to zabudol?“, „asi si zase niekam zapatrošil svoje kľúče!“ Toto je pre postihnuté osoby „jedom“ a NIE pomocou. Vnímajú to ako potvrdenie toho, že všetko robia zle a nie sú v živote už na nič dobrí.

Zamyslenie:

Mali by sme osobám, ktoré často strácajú veci, jednoducho **zobrať kľúče**?

Z právneho hľadiska to nie je dovolené, pretože tým týmto ľuďom berieme slobodu. Bolo by to sporné aj z **etického hľadiska**. **Z technického hľadiska** vzniká otázka, či daná osoba ešte vôbec dokáže **správne zaobchádzať s kľúčmi** (vložiť kľúč do zámky, otočiť ho správnym smerom). **Z pragmatického hľadiska** zostáva otázka, či to má zmysel. Často sa to javí ako **užitočné**, pretože si ušetríte hľadanie. **Postihnuté osoby** si však zvyčajne **neuveďujú**, že za to môže **ICH zábudlivosť**. Všimnú si len to, že chýbajú kľúče. A často sa cítia **bezmocní**.

Preto by malo zmysel, aby mali **klúče obaja**. Mali by však byť **rôzne označené** (kľúčiky, krytky na kľúče atď.), aby bolo jasné, komu ktoré kľúče patria.

Ponaučenia:

Ak postihnutá osoba nemá problém s tým, že **MY** spravujeme kľúče, je to v poriadku. Ak postihnutá osoba trvá na tom, že chce mať svoje vlastné kľúče, **NEMALI** by sme jej ich brať! Jedna zmätená pani (už si nevedela sama odomknúť ani zamknúť) napríklad bola rada, už len keď mohla mať pri sebe zväzok kľúčov - aj keď tieto kľúče vôbec neboli od jej domu. Prípadne sa dohodnite na **pevných miestach úschovy**: Háčiky na kľúče, zásuvka v skrini na chodbe atď.

Pozor! Ak niekto nechá kľúč **zastrčený zvnútra** a je sám, mnohé zámky sa v **prípade núdze NEDAJÚ otvoriť zvonku!**

Technické pomôcky na hľadanie kľúčov:

Jednoduché vyhľadávače kľúčov, ktoré reagujú na pískanie a vydávajú zvuky alebo svetla.

Vyhľadávače kľúčov s bluetooth alebo sledovacie zariadenia s určovaním polohy GPS (buďte opatrní, pretože to zodpovedá aj „sledovaniu“ - je potrebný súhlas!).

Uzamykanie miestností vyvoláva u niektorých zmätených ľudí agresivitu.

Odporúčaná literatúra:

Vyhľadajte si na internete napr. „vyhľadávače klúčov“